

разчетите за траекториите на небесните тела и апарати, разбира се, вярва-
ше напълно на древните исторически дати и се опитваше да обясни скока в
поведението на D" без да излиза от рамките на професионалната си дейност.
Тоест, без да поставя въпроса за достоверността на древната хронология.
Провървя ми: оказа се, че на времето, в началото на XX в., известният рус-
ки учен енциклопедист Н. А. Морозов е анализирал датите на древните
затъмнения и е заявил, че почти всичките трябва да се ревизират. За много
затъмнения той предлага нови дати, „по-близки“ до нас. Всех таблиците му,
смених приетите днес дати с „морозовските“ и повторих изчисленията на Р.
Нютон с тези променени начални данни. За мое учудване ГРАФИКАТА НА
D" ВЕДНАГА СЕ ПРОМЕНИ РАДИКАЛНО И НА ПРАКТИКА СЕ
ПРЕВЪРНА В ХОРИЗОНТАЛНА ПЛАВНА ЛИНИЯ, КАКВАТО ТРЯБВА
ДА БЪДЕ СПОРЕД ОБИКНОВЕНАТА ГРАВИТАЦИОННА ТЕОРИЯ. ЗА-
ГАДЪЧНИЯТ СКОК ИЗЧЕЗНА. И ПО-КОНКРЕТНО, ОТПАДНА НЕОБ-
ХОДИМОСТТА ОТ НЯКАКВИ ФАНТАСТИЧНИ „НЕГРАВИТАЦИОН-
НИ ВЗАЙМОДЕЙСТВИЯ“.

Заедно с удовлетворението от успешно свършената научна работа, не-
очаквано останах, че на първи план излиза нов сериозен въпрос. Как да
вярваме на приетата днес хронология на древността?

От една страна, променените дати на много антични затъмнения, пред-
ложени от Н. А. Морозов, изгладиха графиката с функциите на D", отстра-
ниха странното противоречие в небесната механика и показваха напълно ес-
тественото поведение на един от важните параметри в теорията за движени-
ето на Луната.

От друга страна, изобщо не можех да си представя, че трите антични
затъмнения например, описани от известния античен автор Тукидид в него-
вата „История“, в действителност са станали не през V в. пр.н.е., както се
смята днес, а през XI в. от н.е. или дори през XII в. от н.е. А се оказа, че за
„триадата на Тукидид“ има само две астрономично точни решения, вж. гл. 2.
Кой е прав: астрономията или възприетата днес хронология?

Зададох този въпрос на неколцина известни историци, включително и
на историците от нашия Московски университет. Първата им реакция беше
сдържано-учтива (по-нататък стана доста раздразнена). Казаха ми, че няма
никакви причини за съмнение в приетата хронология. Всички дати отдавна
и със сигурност са установени. Изброени са във всеки подробен учебник по
древна история. А фактът, че някаква графика на D" е придобила естестве-
ния си вид след никакви преизчисления, тръгнали от нелепата „нова“ хро-
нология, едва ли е интересен. И въобще, по-добре ще е, ако математиците се
занимават с математика и оставят историята на историците. Същата мисъл